

Z ŻYCIA BIBLIOTEKI KÓRNICKEJ

Łata 1957 i 1958 stanowią w rozwoju Biblioteki Kórnickiej punkt zwrotny. Pod koniec bowiem 1957 r. została ukończona odbudowa Pałacu Działyńskich w Poznaniu i Biblioteka Kórnicka — obok wielu innych placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk — przystąpiła do zorganizowania tam własnej czytelnicy i informatorium. Głównym celem było zbliżenie Biblioteki Kórnickiej, jako warsztatu pracy naukowej, do Poznania. Był to zresztą postulat poznańskiego ośrodka naukowego, wyrażony w uchwałach Komisji Historycznej i Filologicznej Pozn. Tow. Przyj. Nauk. Przygotowanie do otworzenia czytelnicy i informatorium rozpoczęła Biblioteka już wcześniej. Przede wszystkim chodziło o sporządzenie pełnej dokumentacji zbiorów Biblioteki Kórnickiej, w szczególności więc o zdublowanie katalogów, inwentarzy, wykazów, indeksów itd. Praca ta, jeśli chodzi o zbiory specjalne, została w zasadzie ukończona u schyłku 1958 r. Z najważniejszych pozostało dokończenie w roku następnym katalogu alfabetycznego druków do r. 1900 oraz katalogu czasopism i wydawnictw ciągłych. Idąc za radą Kolegium Naukowego B. K. zrezygnowaliśmy na razie z dublowania katalogu druków XX w., gdyż te znajdują się w innych bibliotekach naukowych Poznania.

Duże trudności napotyka Biblioteka Kórnicka w kompletowaniu biblioteki podręcznej w czytelnicy poznańskiej, która w końcu 1958 r. liczyła tylko 1570 vol. Będzie ona miała charakter wyraźnie specjalistyczny, ponieważ rozbudowywana będzie pod kątem zainteresowań historyków i polonistów. Czytelnica urządzona jest w sposób nowoczesny, liczy 24 miejsca. Zamawiane materiały naukowe z Biblioteki Kórnickiej są dostarczane 2—3 razy w tygodniu przy pomocy użyczonego samochodu. Już w końcu 1958 r., kiedy czytelnica była ciągle jeszcze w okresie organizowania, stanowiła już dużą pomoc w korzystaniu ze zbiorów kórnickich dla pracowników naukowych w Poznaniu.

Warto też podkreślić duże znaczenie Pałacu Działyńskich w życiu naukowym i kulturalnym Poznania. Reprezentacyjna Sala Czerwona, przyległe saloniki i stylowy przedsionek parteru są miejscem konferencji naukowych, odczytów i wystaw. Na stałe w Pałacu Działyńskich zainstalowały się — zgodnie z wiekową tradycją — „czwartki literackie” oraz posiedzenia Polskiego Tow. Historycznego i Stow. Historyków Sztuki.

Drugim zagadnieniem, które zaprzętało głowy w ubiegłych dwóch latach i jeszcze w następnych latach będzie powodem wielu trosk i kłopotów, to przeprowadzenie generalnego remontu Zamku Kórnickiego. Jak wiadomo, katastrofalny stan fundamentów Zamku w okresie powojennym groził zupełnym zawaleniem północno-wschodniej części Zamku wraz z basztą. Na szczęście prace konserwatorskie w latach 1947 oraz 1952/1953 uratowały fundamenty od zniszczenia. Pozostała jednak do wykonania odbudowa splekanego gmachu. W pierwszym rzędzie chodziło o przeprowadzenie torkretowania szczelin w murach Zamku, powodujących w okresie zimowym nieznosne oziębienie wnętrza. Prace rozpoczęto od pomieszczeń magazynowych na II piętrze. Całkowite odnowienie ich przeprowadzono na przełomie 1957/58. Dzięki tym pracom magazyny biblioteczne powiększyły się o jedną dotąd nie zajętą salę, zdolną pomieścić około 10 000 vol. Następnym etapem było całkowite odnowienie wraz z precyzyjnymi pracami sztukatorskimi sieni I piętra, baszty północno-wschodniej, Sali Mauretańskiej oraz pokoiów fundatorów na parterze. Prace wykonane zostały bardzo starannie przez Stefana i Ignacego Błaszkwików z Bnina. Pod koniec 1958 r. przystąpiono do remontu generalnego sal na parterze. Równocześnie rozpoczęły się prace nad założeniem instalacji wodno-kanalizacyjnej i częściowo też elektrycznej. Prace te są w pełnym toku, spodziewamy się ukończenia ich w miesiącu maju, tj. przed okresem intensywnego zwiedzania Zamku.

W dn. 31 maja 1957 r. obchodził niezwykle rzadką uroczystość, 60-lecie pracy w Bibliotece Kórnickiej, konserwator zbiorów, p. Stanisław Małecki. Uroczystość miała bardzo serdeczny charakter. Zasługi p. Małeckiego dla Biblioteki Kórnickiej przedstawił dyr. B. K., S. Weymann, okolicznościowe przemówienia gratulacyjne wygłosili m. in. prof. R. Pollak, doc. Stanisław Pazyra, przewodn. M.R.N. K. Kornowicz. Stanisław Małecki został z tej okazji udekorowany wysokim odznaczeniem państwowym, mianowicie Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Złoty Krzyż Zasługi otrzymała także sekretarka Biblioteki Kórnickiej, Wiktoria Bober, z okazji 30 lat pracy w naszej instytucji. Uroczystość zamknięta została skromną lampką wina, urozmaiconą przy tym bardzo miłymi występami artystycznymi Liceum Ogólnokształcącego w Kórniku.

W ostatnich dwóch latach Rada Naukowa Biblioteki Kórnickiej pod przewodnictwem prof. R. Pollaka odbyła 4 posiedzenia. Na posiedzeniach tych zapoznała się z wynikami prac naukowych i bibliotecznych Biblioteki Kórnickiej. Wysuwając przy tym szereg własnych propozycji i dezyderatów nadawała właściwy kierunek działalności usługowej i naukowej naszej instytucji. W szczególności przewodniczący Rady, prof. Ro-

man Pollak, oraz prof. M. Szczaniecki służyli zawsze dużą pomocą i radą w załatwianiu bieżących spraw Biblioteki.

Wprowadzone z końcem 1956 r. posiedzenia naukowe pracowników Biblioteki odbywają się w dalszym ciągu regularnie. Referowane są na nich prace mające się ukazać drukiem w wydawnictwach własnych i obcych. W okresie sprawozdawczym odbyliśmy 13 posiedzeń naukowych. Warto chyba jeszcze podkreślić udział naszych pracowników w pracach badawczych instytutów i towarzystw naukowych poznańskiego ośrodka. Na uwadze mamy też działalność kulturalną i popularyzację wiedzy w zaniedbanych pod tym względem miasteczkach, Kórniku i Bninie.

Przeprowadzona po generalnym remoncie w hallu i Sali Mauretańskiej zmiana ekspozycji w dziale muzealnym B. K. budzi wielkie zainteresowanie zwiedzających. Podkreślić należy, że w dn. 8 czerwca 1958 r. odwiedzili Bibliotekę Kórnicką Pierwszy Sekretarz P.Z.P.R. Wł. Gomułka oraz premier J. Cyrankiewicz. Wyrazili oni pełne zadowolenie z dotychczasowego przebiegu prac konserwatorskich Zamku Kórnickiego. Frekwencja zwiedzających utrzymała się mniej więcej na tym samym poziomie co w ubiegłych latach i wynosiła około 61 tysięcy osób rocznie, w tym około 4 tysiące gości zagranicznych.

Niezależnie od stałej ekspozycji muzealnej B. K. urządziła w okresie sprawozdawczym wiele wystaw okolicznościowych. Były one poświęcone życiu i twórczości J. Kraszewskiego, J. Kasprówicza, St. Wyspiańskiego i C. Norwida. Scenariusze tych wystaw opracowała bardzo starannie mgr Kamila Kłodzińska.

Ostatni wreszcie problem to akcja zbierania dokumentów dotyczących życia społecznego Wielkopolski w XIX i I poł. XX w. Niestety, akcję tę z powodu nawału prac w samej Bibliotece oraz w Pałacu Działyńskich musieliśmy przesunąć na czas późniejszy. W każdym razie w ciągu II półroczu 1958 załatwiliśmy sprawy organizacyjne i w pewnym sensie propagandowe. Na zwołanych konferencjach w Prezydium Woj. Rady Narod. oraz M.R.N. w Poznaniu dyrektor B.K. przedstawił ważność tej akcji oraz ogólne zasady organizacyjne. W związku z tym zostały wydane polecenia Kuratorium Okręgu Szkolnego Poznańskiego do dyrektorów i kierowników szkół, zachęcające młodzież do naszej akcji. Kuratorium wysłało poprzez inspektoraty nasze ulotki. Pomoc w tej akcji uzyskamy również ze strony bibliotek oświatowych woj. poznańskiego. Jak wynika z głosów kierowników bibliotek powiatowych, na terenie poszczególnych regionów budzi się duże zainteresowanie zbieractwem wszelkich pamiątek dotyczących historii regionu i chęć tworzenia muzeów regionalnych. W związku z tym spodziewamy się, że Biblioteka Kórnik otrzyma raczej tylko inwen-

tarze materiałów źródłowych, zebranych w terenie. Wydaje się, że zebranie nawet tylko tej dokumentacji w Pałacu Działyńskich w Poznaniu będzie miało duże znaczenie dla przyszłych badań dziejów Wielkopolski.

Przechodząc obecnie do szczegółowej części sprawozdania zauważyć należy, że największą bodaj że trudnością w normalnym rozwoju Biblioteki Kórnickiej to przede wszystkim szczupłość personelu. Biblioteka bowiem liczy 19 pracowników działalności podstawowej (15 bibliotekarzy i 4 magazynierów), co ze względu na szeroko zakrojone zadania Biblioteki Kórnickiej jest liczbą stanowczo za małą. Jeżeli się dalej zważy, iż od końca 1958 r. działa już czytelnia i informatorium w Pałacu Działyńskich, to łatwo zauważyć, że obsługa muzeum i dwóch czytelni pochłania dużo sił ze szkodą opracowania zbiorów. Zwłaszcza w ostatnim roku, w którym cały prawie personel był nastawiony na dublowanie dokumentacji zbiorów kórnickich, dało się zauważyć wyraźne zahamowanie tempa opracowania. Wszelkie starania o uzyskanie nowych etatów spełzły na niczym. Biblioteka Kórnicka, jeśli chodzi o kwestie opracowania starego zasobu, przeżywać będzie jeszcze duże trudności przez cały rok 1959.

W ostatnich dwóch latach notujemy też znaczniejsze zmiany personalne. Odeszli spośród bibliotekarzy na własne życzenie: mgr Marian Pełczyński, mgr Bogna Bederska oraz mgr Jerzy Kozeński. Na ich miejsce zostali przyjęci: mgr Alina Wróblewska, dr Michał Muszyński i mgr Ewa Musierowicz.

Fundusze na gromadzenie zbiorów wyraźnie wzrosły w stosunku do lat 1955/1956, aczkolwiek wypada dodać, że równocześnie ceny książek kształtują się wyżej niż w poprzednich latach. W ogólnym jednak zbilansowaniu przyrost nabytków jest obecnie wyższy i wynosi — jeśli chodzi o druki nowe, wydawnictwa ciągłe i czasopisma — 8438 vol. Podkreślić wypada, że wymiana z instytucjami naukowymi i bibliotekami w kraju i za granicą wyraźnie wzrosła i wynosiła w ostatnich dwóch latach 4389 vol. Dużą część funduszy na zakup książek pochłonęła biblioteka podręczna czytelni poznańskiej w Pałacu Działyńskich. Wielką troskę budzi także kwestia oprawy księgozbioru. Biblioteka radzi sobie w tej chwili, jak może, mając własną małą introligatornię, oprawia i naprawia przede wszystkim zniszczone oprawy, mając na uwadze głównie zbiory specjalne. Niezależnie korzysta także z warsztatów introligatorskich Uniwersytetu Adama Mickiewicza.

Przyrost zbiorów specjalnych, oczywiście, jest znacznie skromniejszy. Nabyliśmy w tym czasie 26 rękopisów, 162 stare druki, 38 map oraz 73 sztuki grafiki. Na wymienienie zasługują: dyplomy nadawcze Kazimierza Jagiellończyka z roku 1465 oraz z czasów Stefana Batorego i Wła-

dysława IV. Dalej wpłynęły do zbiorów rękopiśmiennych B. K. korespondencja i fragmenty akt z XVII i XVIII w. Wreszcie nasze zbiory rękopiśmienne z XIX w. wzbogaciły się przez pozyskanie listów Bema, Skrzyneckiego oraz Zamoyskiego.

W dziale starych druków zakupiliśmy m. in. *Angelus de Clavasio; Summa angelica de casibus conscientiae*, Venezia 1487; *Konstytucje sejmu warszawskiego ... 1587 r.*, Kraków 1578; *Czarownica powołana abo krótka nauka y przestroga ze strony czarownic ...*, Poznań 1639; *Erasm z Rotterdamu, Adagiorum chiliades quatuor cum sesquicenturia ex postrema authoris recognitione ...*, Basileae 1574; oraz Jan Amos Komensky, *Janua linguarum aurea reserata ...*, Regiomonti 1675.

W 1957 r. nabyła B. K. spuściznę po zmarłym w Wielkopolsce kompozytorze wileńskim, L. Gieryngu, zawierającą 58 oryginalnych jego utworów.

Bardzo ważny dla Biblioteki Kórn. jest również problem konserwacji zbiorów. Przeprowadzono w ciągu ostatnich dwóch lat — jeśli chodzi o konserwację chemiczną — oczyszczenie i odkażenie 299 rękopisów kodeksowych, 110 jednostek archiwalnych oraz 235 starych druków. Nadto gruntownych introligatorskich napraw rękopisów, starych druków, planów i rycin przeprowadzono 130. Nowych druków oraz roczników czasopism oprawiono łącznie 1135 vol. Na bieżąco dokonuje się w dużej ilości drobnych napraw introligatorskich dla wszystkich działów naszej Biblioteki, szczególnie zaś dla działu rękopisów i grafiki.

Opracowanie zbiorów w poszczególnych działach B. K. uległo — jak już wspomnieliśmy — na skutek przygotowywania pełnej dokumentacji zbiorów kórnickich dla informatorium w Pałacu Działyńskich, pewnemu zahamowaniu. Zjawisko to notujemy wyraźnie od połowy 1958 r. W zasadzie opracowywano wyłącznie tylko nabytki. Katalogowanie starego zasobu nie skatalogowanych książek trzeba było chwilowo przerwać, aby w jak najkrótszym czasie przeprowadzić zdublowanie katalogu alfabetycznego wszystkich książek do r. 1900. Przy tej sposobności przeprowadzono konieczną meliorację tegoż katalogu. Do końca 1958 r. przepisano dla czytelni w Poznaniu 51 609 kart katalogowych. Prace nad dublowaniem były prowadzone w godzinach urzędowych oraz z funduszu prac zleconych. Mimo tych przeszkód ilość skatalogowanych druków nowych i czasopism jest dość znaczna, biorąc pod uwagę niewielki personel Biblioteki. Skatalogowano w ostatnich dwóch latach 4580 druków nowych w 5414 vol. oraz 3838 vol. czasopism, w tym 272 nowe tytuły. Dla czytelni w Poznaniu sporządzono kartotekę działową biblioteki podręcznej (790 dzieł w 1580 vol.).

Jak zawsze dużo wysiłków położono w dziale rękopisów B. K. W szczególności przygotowany został definitywnie przez doc. dra J.

Zathea *Katalog rękopisów średniowiecznych*. Następny tom, obejmujący już najwcześniejsze rękopisy nowożytnie (XVI—XVIII w.), jest w pełnym przygotowaniu. W latach 1957/1958 skatalogowano z typu „miscellanea” 21 rękopisów. Pozostaje jeszcze do skatalogowania do II tomu około 35 rękopisów. Po czym przystąpi się do opracowania redakcyjnego całości skatalogowanych materiałów, opracowanych w części przez prof. dra St. Bodniaka oraz katalogowanych po jego śmierci. Nowych rękopisów, pochodzących z nabytków oraz ze starego zasobu (dissoluta XVIII i XIX w.), wprowadzono do inwentarza Biblioteki Kórnickiej 103. Ze względu na potrzeby ośrodka poznańskiego kierowniczka działu rękopisów, mgr J. Łuczakowa, przygotowała również zwięzły informator o zbiorach rękopiśmiennych Bibl. Kórn.

Specjalną uwagę zwrócono na uporządkowanie i opracowanie zbiorów archiwalnych w. XIX. Z tej dziedziny na uwagę zasługuje przygotowanie do druku *Katalogu „Papierów po Leonardzie Niedźwieckim” i Archiwum Dywizji Kozaków Sułańskich w Bibliotece Kórnickiej*. Katalog zawiera obszerną korespondencję liczącą ponad 7 tys. listów, dzienniczki i raptularze, drobne utwory i tłumaczenia, zbiorki wierszy, różne materiały literackie i historyczne oraz biograficzne. Oprócz wymienionych materiałów w skład „Papierów po Leonardzie Niedźwieckim” wchodzi fragmenty akt Towarzystwa Literackiego Przyjaciół Polski w Londynie i innych instytucji emigracyjnych, korespondencji prywatnej emigrantów zaprzyjaźnionych z Niedźwieckim oraz varia. Po uporządkowaniu archiwum Tytusa i Jana Działyńskich przystąpiono w r. 1958 do inwentaryzacji i sporządzenia indeksów do tegoż archiwum. Obejmuje ono również papiery żony Tytusa, Celestyny, oraz żony Jana, Izy.

Na ukończeniu jest również inwentarz Archiwum Gospodarczego Klucza Bnińsko-Kórnickiego do r. 1924. Gotowy natomiast jest inwentarz Fundacji „Zakłady Kórnickie” od r. 1925 do 1939, zawierający 1811 pozycji. Uporządkowano i zinwentaryzowano również archiwum Biblioteki Kórnickiej od r. 1817 do 1924. Wolno, ze względu na zły stan niektórych archiwaliów, postępuje katalogowanie papierów rodzin spokrewnionych z Działyńskimi. W r. 1958 opracowane zostały papiery po Szembekach.

W dziale starych druków w okresie sprawozdawczym zinwentaryzowano i skatalogowano 1530 poz., inwent. w 1907 vol., mimo że od połowy 1958 r. cały prawie personel tego działu zajęty był dublowaniem dokumentacji zbiorów kórnickich. Przy tej okazji również dział starych druków sporządził kartotekę starodruków kórnickich z podziałem na obce i polskie w układzie chronologicznym.

Prace nad Centralnym Katalogiem starych druków wielkopolskich są już na ukończeniu. W ostatnich dwóch latach dołączono karty katalogowe z mniejszych bibliotek krajowych w ilości ok. 2500 sztuk. Konty-

nuowano również pracę nad monografiami drukarni wielkopolskich. Najbardziej zaawansowane jest opracowanie historii oficyny Augezdeckiego (Szamotuły-Królewiec). Przy czym nawiązano tu kontakt z p. D. Kukuńczową z Brna, która ewentualnie podejmie się uzupełnienia monografii działalnością Augezdeckiego w Czechach.

Dla informatorium w Poznaniu dział starych druków zdublował katalog inkunabułów B. K. oraz uzupełnił Piekarskiego katalog poloników XVI w. Na ukończeniu też jest skorowidz drukarni, drukarzy i miejsc druku całego zasobu starych druków B. K. Z innych prac na uwagę zasługują: uporządkowanie druków ulotnych z czasów powstania kościuszkowskiego oraz opracowanie i przekatalogowanie zbioru kalendarzy.

Z mniejszych zbiorów specjalnych uporządkowano i zinwentaryzowano definitywnie zbiór kartograficzny. Główna wartość tego zbioru to starsze atlasy i mapy. Ogółem liczy ów zbiór 131 atlasów oraz 1654 mapy, w tym 20 rękopiśmiennych. Sporządzony przez mgra K. Ewiczę katalog zbioru został w końcu 1958 r. zdublowany dla czytelnicy poznańskiej.

Zbiór grafiki Biblioteki Kórnickiej, liczący przeszło 12,5 tysiąca rysunków i rycin oraz 24 oryginalne albumy, zawiera bogaty materiał ikonograficzny przede wszystkim z przełomu XVIII—XIX w. Jest on w 80% zinwentaryzowany i zindeksowany. W ostatnich dwóch latach zinwentaryzowano 655 poz. inwentarzowych. Oprócz tego uporządkowano i określono plany i rysunki architektoniczne w zbiorze grafiki B. K. Katalog ten liczy 294 pozycje. W związku z tym rozpoczęto przygotowanie opracowania naukowego powyższych planów i rysunków. W r. 1958 rozpoczęto także porządkowanie i określenie materiałów ilustracyjnych dawnych wydawnictw kórnickich. Zbiór ten zawiera bardzo cenną grafikę Jaroczyńskiego, Kielisińskiego i Pilińskiego. Dla Czytelni B. K. w Poznaniu mgr A. Chyczewska przygotowała szczegółowy informator o kórnickim zbiorze graficznym.

Dział muzealny, cieszący się, jak na wstępie wspomnieliśmy, ogromnym zainteresowaniem szerokiej publiczności, zwłaszcza młodzieży szkolnej, spełnia poważną rolę w popularyzacji kultury polskiej w regionie poznańskim. W związku z przeprowadzonym remontem sal i sieni I piętra dokonano również zmiany ekspozycji, starając się przede wszystkim o nadanie jej jak najbardziej oryginalnego charakteru. Problem ten aktualny będzie też w roku następnym, gdy ukończone zostaną prace remontowe w salach parterowych, tj. w dawnych pokojach mieszkalnych.

Z prac w tym dziale wspomnieć wypada całkowite uporządkowanie i zinwentaryzowanie zbioru numizmatycznego (zbiór liczy obecnie 10 722 egzemplarze), ukończenie katalogu militariów kórnickich. W ostatnich dwóch latach poddano naprawom niektóre obiekty muzealne, m. in.

odnowiono 6 obrazów z galerii kórnickiej. Są to dzieła Fr. Curradiego, M. Bacciarellego, Kupetzkiego i Plersza. Konserwacje przeprowadziła artystka konserwatorka L. Kusztelan. Duże zainteresowanie Zamkiem Kórnickim było powodem opracowania bibliografii dotyczącej zabytków Kórnika i Bnina oraz ważniejszych miejscowości zabytkowych powiatu śremskiego i średzkiego. Sporządzony katalog włączono do działu muzealno-graficznego.

Rada Naukowa oraz kierownictwo Biblioteki Kórnickiej dużą uwagę zwracają na prowadzenie przez pracowników biblioteki badań naukowych zarówno zespołowych, jak i indywidualnych. Prace zespołowe — rzecz jasna — łączą się ściśle z opracowaniem własnych zasobów. Niekiedy jednak mają one szerszy zakres i obejmują też materiały innych bibliotek i archiwów, np. zbieranie materiałów dotyczących parlamentaryzmu w Polsce w epoce feudalnej obejmie w pierwszej fazie pełny materiał działów rękopiśmiennych bibliotek polskich. Z prac zespołowych najbardziej zaawansowane są prace nad Centralnym Katalogiem Druków Wielkopolskich. Materiał zebrany ocenia się na 97% całości.

Jeśli chodzi o prace indywidualne, to wydrukowano względnie złożono do druku w Wydawnictwie w ostatnich dwóch latach następujące:

Paulina Buchwald: *Anonimowa satyra XVII w. „Małpa — człowiek”* („Pamiętnik Bibl. Kórń.”, z. 7).

Alina Chyczewska: *Kórnik i jego okolice*. Seria monografii miejsc zabytkowych i zabytków Wielkopolskich.

— *Drzeworyty ilustracyjne i herbowe w drukach poznańskich XVI w.* (Z teorii i praktyki bibliotecznej).

Stanisław Gibasiewicz: *„Skarb dukatów z XVI w.” znaleziony w Kórniku* („Wiad. Numizm.”, nr 3/58).

— *Puchary i kubki monetowe w zbiorach kórnickich* („Pamiętnik Bibl. Kórń.”, z. 7).

Stanisława Jasińska: *Nieznany autograf „Pieśni Janusza”* („Pamiętnik Bibl. Kórń.”, z. 7).

— *„Uspokojenie” J. Słowackiego* (ustalenie tekstu; *Księga Pamiątek ku czci J. Słowackiego*).

— *Czy Jan z Sącza był drukarzem poznańskim?* (Z teorii i praktyki biblioteczn.).

— *Opracowanie wspomnień Stanisława Małeckiego* („Pamiętnik Bibl. Kórń.”, z. 7).

Kamila Kłodzińska: *Nieznane wydanie „Satyr” Bielskiego (1563/64)* (Z teorii i praktyki bibl.).

Tadeusz Kowalski: *Działalność wydawnicza Bibl. Kórń. do r. 1925* („Pamiętnik Bibl. Kórń.”, z. 7).

Jerzy Kozeński: *Teatr Polski w Kórniku w latach 1870—75* („Pamiętnik Bibl. Kórń.", z. 7).

Janina Kurdelska: *Czasopisma emigracji politycznej do r. 1939 w B. K.* („Pamiętnik Bibl. Kórń.", z. 7).

Jadwiga Łuczakowa: *Katalog „Papierów po Leonardzie Niedźwieckim” i Arch. Dywizji Kozaków Sułtańskich* („Pamiętnik Bibl. Kórń.", z. 7).

— *Katalog wydawnictw Bibl. Kórń.* („Pamiętnik Bibl. Kórń.", z. 7).

— *Tytus Działyński — uzupełnienie artykułu prof. Bodniaka* (w pracy zbiorowej: *Sławni Wielkopolanie*).

— *Na marginesie I wydania „Pamiętników” Kilińskiego* („Kwart. Hist.", 1958).

Maria Olszewska: *Dwa inwentarze klucza Kórnickiego z połowy XVII w.* („Pamiętnik Bibl. Kórń.", z. 7).

Stefan Weymann: *Reformy wojskowe i organizacja siły zbrojnej za Kazimierza Wielkiego* (wspólnie z prof. Z. Kaczmarczykiem w „Pracach Kom. Wojsk. Hist. MON", Ser. A, nr 12).

— *Przywileje lokacyjne m. Kórnika* (w. XVI—XVIII) („Pamiętnik Bibl. Kórń.", z. 7).

Mimo znacznych trudności finansowych w latach 1957/1958 udało się Bibliotece wydrukować dwie poważne prace: *Acta Tomiciana*, tom XV, opracowany przez prof. dra W. Pocięchę, oraz „Pamiętnik Bibl. Kórń.", nr 6. Z wydawnictw popularnych wydrukowaliśmy w tym czasie albumik *Kórnik — Zamek*, wyd. IV i V. Gotowe do druku są następujące pozycje: *Katalog rękopisów średniowiecznych Bibl. Kórń.* w opracowaniu doc. dra J. Zatheya, *Acta Tomiciana*, tom XVI, w opracowaniu prof. dra W. Pocięchy, oraz „Pamiętnik Biblioteki Kórnickiej", nr 7.

Stefan Weymann

Kórnik, 20 kwietnia 1959 r.